

INSTRUKCJA POBIERANIA PRÓBEK GLEBOWYCH z trawników

1. Najodpowiedniejszym terminem pobierania próbek glebowych z powierzchni trawników jest wiosna lub jesień przed planowanym nawożeniem. Wyniki analiz powinny być wykorzystane w możliwie krótkim czasie do ustalenia prawidłowych dawek nawozów, dostosowanych do zasobności gleby.
2. Nie należy pobierać próbek bezpośrednio po zastosowaniu nawozów mineralnych, po nawożeniu organicznym oraz w okresie nadmiernej suszy lub wilgotności gleby.
3. Każda próbka ogólna, będąca mieszaniną próbek pierwotnych, powinna być pobrana z reprezentatywnej powierzchni trawnika (oddzielne próbki z powierzchni skarp, zagłębień, obszarów słabego wzrostu lub przebarwień roślinności, itp.). Przy wydzielaniu próbek ogólnych należy uwzględnić również zmienność gleby – powierzchnię trawnika dzieli się na obszary o specyficznych warunkach glebowych i z każdego obszaru pobiera się osobną próbkę ogólną.
4. Punkty poboru próbek pierwotnych powinny być równomiernie rozmieszczone na badanym obszarze, nie większym niż 4 ha.
5. Aby przygotować próbkę ogólną należy pobrać do wiadra (lub innego pojemnika) 15-20 próbek pierwotnych (przy pomocy łaski Egnera, szpadla lub łopaty), z głębokości 0-20 cm. Darń należy naciąć, odsłonić glebę i pobrać próbkę pierwotną.
6. Próbki pierwotne należy dokładnie wymieszać i wydzielić z nich próbkę zbiorczą (ogólną) o wadze około 0,5 kg.
7. Pobrana próbka gleby powinna być wolna od zanieczyszczeń stałych i materiału roślinnego oraz zabezpieczona przed utratą wilgoci, tj. zapakowana w szczelny worek foliowy, pojemnik plastikowy lub szklany.